

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 21 - 27 octombrie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Sfântul Dumitru, Izvorătorul de Mir

vineri, 26 octombrie 2012; ora 11.00 Sfânta Liturghie (Hârți)

Învățătorului drept măritoarei credințe celei întru Cristos, surpătorului și rușinătorului păgânătății, Izvorătorului de mir, Marelui Mucenic Dimitrie, ostașul cel adevărat al lui Cristos, care s-a arătat Bisericii ca un soare și mare apărător credincioșilor, toți acum cântări de mulțumire și laude din suflet cu dorire aducându-i să-i cântăm: bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dumitru!

Credința adevărată învățând-o, Mucenice Dumitre, de la părinții tăi, ai viețuit pe pământ prin darul lui Dumnezeu ca un înger, luminat mărturisind și învățând pe toți apoi cu milostenie, cu neîncetate rugăciuni și cu chinuri. Pentru care noi aducem ție aceste cântări de laudă:

Bucură-te, că tu ca un înger pe pământ ai viețuit;

Bucură-te, că luminat pe Cristos ai mărturisit;

Bucură-te, că din părinți bine credincioși ai răsărit;

Bucură-te, că dreapta credința pana la sfârșit o ai păzit;

Bucură-te, că prin postire și rugăciuni necontenite, îngerilor te-ai asemănat;

Bucură-te, că prin faceri de bine și lacrimi, pe demoni i-ai înfricoșat;

Bucură-te, nemuritoare odraslă a cetății Tesalonicului;

Bucură-te, reazem neclintit al Iliricului;

Bucură-te, săditorule al creștinătății;

Bucură-te, dezrădăcinătorule al păgânătății;

Bucură-te, că întru primejdii lumii ești mare apărător;

Bucură-te, că celor ce cu credință năzuiesc la tine le ești gata folositor;

Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dumitru!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Emanuel Faur, Tudor Naom și Octavian Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Numele meu este Legiune...

(...) În primul război mondial, aliații au încercat o nouă metodă, punând mai mulți generali la comanda armatelor. Nu a mers. Apoi l-au făcut pe Foch comandat suprem al tuturor forțelor. Doar așa au reușit. În al doilea război mondial s-a decis că invadarea Europei s-ar putea face cu succes dacă și numai dacă o singură persoană ar fi pusă în frunte. Această poziție, o știm cu toții, a fost dată generalului Eisenhower. Ce s-ar fi întâmplat cu cauza aliaților dacă am fi fost supuși divergențelor, oscilațiilor și ezitărilor care apar invariabil în cazul controlului multiplu sau divizat? Confuzia ar fi dus la o situație fără speranță.

Principiul rămâne valabil și pe câmpul de luptă personal al vieții voastre și a mele. Trebuie să avem un comandant suprem, un motiv deasupra celorlalte, o iubire, un Dumnezeu, un Scop ultim: Domnul Isus Cristos. El devine principiul care controlează, asemenea unui polițist de la circulație care stă la datorie la intersecție și controlează fluxul traficului. Atunci când polițistul își abandonează postul din sufletul nostru, se produce un haos total, deoarece tendințe și nevoi interioare sunt scăpate de sub control și se ciocnesc unele de altele, cauzând confuzie și conflicte.

Atunci când descriem o persoană imorală ca fiind o persoană “dezlânată”, nici nu ne dăm seama cât de corectă este această descriere. Un astfel de om nu este integrat sau unit eficient în interiorul său. Face anumite acțiuni nu pentru că le dorește, ci pentru că mulțimea le face; sau asemenea Sf. Paul, simte în el o forță demonică, ce îl împinge să facă lucruri pe care nu vrea să le facă. Nu este unul, ci mai mulți. Numele lui este Legiune. Are nevoie de Cineva care să îl lege, să îl adune, să îi organizeze și unifice personalitatea. Are nevoie să își predea viața nu parțial ci total lui Cristos, să îl lase pe Cristos să stea pe tronul inimii lui, să îl lase pe Cristos să fie Organizatorul, Președintele executiv, Directorul vieții lui. Cu ajutorul lui Cristos putem să depășim și să răstignim numeroasele euri care se dezlănțuie în interiorul nostru: eul ambițios, eul mândros, eul gelos, eul păcătos.

Fie că este vorba despre omul care locuiește în morminte, ca în lecția evanghelică, sau de bărbatul ori femeia care stau astăzi în biserică, problema este aceeași – o inimă împărțită, o loialitate împărțită, un eu divizat. Nu există altă ieșire din această stare divizată decât abandonarea în Cristos Domnul. “Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat”, continuă Evanghelia, “și au venit la Isus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Isus și s-au înfricoșat...” A sta la picioarele lui Isus, a învăța de la El, a-l lăsa pe El să ne organizeze viața, înseamnă a pune capăt conflictului interior sufletec, înseamnă a ne recupera sfințenia, a câștiga conducerea unificată asupra imperiului personalității noastre pentru ca să putem spune cu Sf. Pavel: “Dar una fac: uitând cele ce sunt în urma mea, și tinzând către cele dinainte, alerg la țintă, la răsplata chemării de sus, a lui Dumnezeu, întru Cristos Isus” (Filipeni 3,14).